

FĂRĂ CLUBURI PUTERNICE

NU POATE FI VORBA DE UN FOTBAL VIGUROS

Socotim că a venit momentul să încercăm să găsim soluțiile cele mai bune, soluțiile de maximă eficacitate spre a restructura fotbalul nostru, căruia i s-au dezvăluit altele semne de slăbiciune în ultima perioadă de timp. Ritmul în care avansează sportul nr. 1 în lume, modalitatea de a privi lucrurile în fotbalul actual, complexitatea obligațiilor preinse de prezența pe planul internațional, toate acestea impun organizării fotbalistice pretenții peste care nu se poate trece. A crede că mai poți conta astăzi în eșalonul performanței fotbalistice printr-o activitate a întâmplării, fără continuitate, încredințată hazardului și bunăvoinței momentane, reprezintă o naivitate pe care — am văzut bine — realitatea nu o iartă.

Forța de a crea, forța de a putea rezista unor șocuri de care nimeni n-a fost absolvit până acum (la un nivel sau altul), forța de a respinge accidentele și de a reveni, n-o poate furniza în fotbalul modern, în fotbalul devenit scenă de producție mondială, decât CLUBUL, CLUBUL ÎN ADEVĂRATUL SENS AL CUVINTELUI. Elocvența exemplelor ne tentează să vă rugăm a vă gândi o clipă: a existat vreun fotbal mare, fără cluburi (și ne referim la momentele de apogeu și nu numai la ele), de prestigiu, puternice, înmănunchind nu numai valoroase competențe ci și tradiții de zeci de ani, transmise din generație în generație? Uruguayul a avut dintotdeauna, ca eșaloane ale forței și marilor performanțe din preajma lui 1930 și din 1930 încoace, un Penarol sau un Nacional și aceste vechi cluburi n-au plecat drape-

lul victoriilor mondiale nici acum; în Italia o Ambroziana-Inter, un Juventus sau o Bologna se confundă de decenii cu victoriile „squadrei azzurra” și chiar și astăzi (controlați numai apartenența — de club — a jucătorilor trimiși la București) n-au părăsit plotonul celor mai redutabile cluburi ale peninsulei; în Uniunea Sovietică cluburile vechi și redutabile, obișnuind generațiile să vină acolo spre a face fotbal — Dinamo Moscova sau Spartak Moscova, n-au încetat să fie rezervoare pentru echipele naționale sau să reprezinte ele înșile nuclee ale fotbalului de performanță; Botafogo, Santos, Palmeiras, Flamengo, Sao Paulo — iată un mănunchi de cluburi braziliene cunoscute pe multe meridiane. Și am putea continua enumerările dar asta ne-ar îndepărta de subiectul acestor rânduri. Și acesta este...

NECESITATEA ÎNTĂRIRII CLUBURILOR NOASTRE

Pe hirtie, în dosare cuprinzând regulamente de funcționare, ca nume în clasamentele campionatelor avem și noi o serie de cluburi. Multe dintre ele au o tradiție respectabilă, unele au și făcut pași spre organizarea în stil propriu fotbalului în sinul lor. Am putea aminti de Dinamo București, de Rapid, de Steaua, de Petrolul și aici ar cam trebui să ne oprim. Pentru că pe de o parte nici la cele citate nu poate fi vorba de CLUBURI DE FOTBAL în adevăratul înțeles al cuvintului, iar mai departe ne vom întâlni cu activități întimpătoare, trăindu-și viața în razele victoriilor sau retrăgându-se, timid, în umbra, la cele dintii înscuțese. O VIAȚĂ BAZATĂ

PE FORȚA ÎNCREDERII SPORTIVILOR ORAȘULUI, ÎNȚEPRINDERILOR DE CARE SÎNT LEGATE, O VIAȚĂ ÎN CARE MILE DE OAMENI CE SIMPATIZEAZĂ ECHIPA SĂ SE SIMȚĂ LEGAȚI DE EA, IATĂ CE LIPSEȘTE CLUBURILOR NOASTRE. Defecțiunea rezidă și în imposibilitatea celor care activează, conduc, răspund de cluburile de fotbal, dar — în special — și într-o serie de defecțiuni de organizare care paralizază viața acestor cluburi, oreduc aproape la zero și lipsesc fotbalul românesc de izvoare de energie, de forță, de talente și de moral, de o amplitudine pe care nici măcar nu o bănuim.

SUPORTERII — O MARE FAMILIE

Pretutindeni în lume, cluburile sînt create de oameni care au iubit și iubesc o echipă. Cu timpul, aceste cluburi au crescut, dar au trebuit ani pentru aceasta. Simpatizanții nu au fost cuceriiți cu ușurință și sigur că s-au înregistrat și nenumărate eșecuri. La noi, situația este inversă. Există o pasiune, un interes, o dragoste pentru fotbal pe care minti pricepute și devotate sportului le-ar fi putut transforma în adevărate surse de progres pentru acest sport. Dar, din păcate, cluburile în loc să vină în întîmpinarea acestor mari iubitori de sport au crezut că aceștia trebuie să alege după ele. Ce mijloace există spre a-i atrage în viața fotbalului — și nu numai pentru cele 90 de minute de tribună și pentru discuțiile de pe strada principală a orașului? Zeci, laț numai câteva dintre ele:

- abonamente cu prioritate la meciurile clubului;
- partide organizate în cinstea suporterilor;
- insigne de onoare acordate celor mai vechi și mai devotați suporter (în multe cluburi nu se găsesc nici măcar insignele ordinare, altele nici n-au confectionat vreodată așa ceva);
- reuniuni săptămânale, mai ales în intreruperile de sezon cu jucătorii clubului, cu oaspeți sportivi ai clubului;
- reuniuni familiale, pe sezon, acele „baluri anuale” ale clubului, care — în multe orașe de peste hotare — sînt veritabile evenimente citadine;
- confectionarea cocardelor, a drapelelor clubului;
- organizarea de excursii la meciurile clubului și nu numai la meciuri, ci și în scop exclusiv turistic;
- sărbătorirea celui mai vechi suporter, a celui mai finărt suporter; festivități înainte de jocuri pentru marcarea înscrierii suporterului nr. 500, nr. 1000 și — de ce nu? — a suporterului nr. 5000;
- organizarea unui joc

anual, cu intrare gratuită pentru simpatizanții clubului;

— editarea unor fotografii, a unor pliante de prezentare a clubului, cu autografele jucătorilor, acordate cu prioritate suporterilor;

— amenajarea la sediul clubului a unor săli de lectură, de jocuri (șah, tenis de masă, remi etc.) și a unor baruri - bufet, deschise numai suporterilor clubului.

AUTONOMIA ȘI ACEL ÎNEVITABIL „NERVUS RERUM”

Sigur că trebuie pornit în clădirea acestor veritabile cluburi de fotbal de la nivelul competițional cel mai înalt. După părerea noastră se poate pleca, în prima etapă, prin formarea unor asemenea cluburi la echipele de categoria A. Pot trăi aceste cluburi prin mijloace proprii? Își pot asigura ele veniturile de bază printr-o gospodărire pricepută a încasărilor, prin organizarea unei legături puternice club-suporter? DA, răspundem noi și iată pentru ce:

a) Noi ne bucurăm de o situație rar întâlnită în alte țări în privința stadioanelor, a amenajării sediilor, a existenței acestor „domicilii”. Cea mai mare parte a echipelor de categoria A

Dacă viața simpatizanților unui club se va petrece — pentru orele libere — cit mai aproape de club, în mod plăcut, instructiv și cu o permanentă grijă din partea gazdelor pentru oaspeți, cluburile vor porni în această nouă etapă a existenței lor, nu numai și cu o bază materială, dar — mai ales — cu una morală, indispensabilă spre a asigura drumul spre ajungerea în rîndul CLUBURILOR MARI.

putea asigura un bilanț EXCEDENTAR, luînd în considerație obligațiile privind în totalitate prima echipă, pe acelea de juniori și copii, întreținerea bazei (stadiionul Petrolul) și mici cheltuieli de investiție etc. CONDIȚIA ESTE CA CLUBURILE SĂ POATĂ BENEFICIA ÎN PROPORȚIE DE 80—90% DIN TOTALUL ÎNCASĂRILOR BRUTE. Situația actuală, cînd cluburile varsă aproape 40% din aceste încasări (pentru cazurile cînd sînt proprietate de teren) și peste 70% (cînd nu dispun de stadioane) duce în fapt la o formală plimbare de fonduri pentru că, pînă la urmă, organele UCFS restituie sub formă de subvenție acești bani, încasați

mitet director (eventual cu altă denumire), prezidat de o personalitate a orașului, vechi iubitor al fotbalului care — prin prestigiul său — va asigura un permanent echilibru și cadru disciplinar întregii activități. În comitetul de conducere a clubului trebuie angrenați tovarăși cu munci de răspundere, personalități marcante și, dintre ei, conducătorii direcți ai echipelor de seniori, juniori și copii.

Din ceea ce cunoaștem, din participarea la o serie de meciuri de peste hotare, sîm că conducerile cluburilor reușesc să specializeze și să facă veritabile celebrități (la proporțiile problemei) din conducătorii echipelor. Președintele clubului și membrii comitetului director sînt oameni stimabili, competenți și obiectivi, legați de fotbal prin activitatea de zeci de ani, cum dovedeau și exemplele de la Strasbourg. Fiecare dintre secțiile echipei este condusă de cite unul dintre cei mai competenți membri ai comitetului director care păstrează ani și ani această funcție. La Internazionale, spre exemplu, de echipele de juniori se ocupă Saverio Casalea, fost fundaș al primei echipe în perioada anilor 1910—1912, care de 37 de ani, ÎN MOD VOLUNTAR, ONORIFIC, nu face decât să ajute pe responsabilii tehnici, plătiți, ai clubului. Și să credem că acest vechi suporter al clubului a realizat ceva în munca lui dacă ne reamintim că Be-

scrisori pe zi și posibil, după propria-i mărturisire, dacă pormesc răspunsuri la un sfert dintre ele. Se pot angrena oameni pasionați pentru așa ceva, se pot confectiona fotografii cu autografe ale jucătorilor, mici fanioane care, trimise o dată cu răspunsul, vor asigura și venituri în plus.

Secreșul avansării unui club de fotbal pe calea satisfacțiilor, rezidă în două condițiuni:

1. realizarea unei priceputeri și complete organizări și administrări, garanție că clubul va avea totdeauna resursele materiale spre a face an de an mai multe și mai mari investiții, se va putea angaja în acțiuni de sporită amploare;

2. respectarea cu strictețe a competențelor tehnice. Trebuie trasată o linie riguroasă a atribuțiilor membrilor clubului — animați totdeauna de bune intenții — dar care sînt gata să se transforme în „consilieri” direcți ai antrenorilor, în inspirați alcătuitoari de formații.

Unor completări searbede, privitoare la respectul și libertatea ce trebuie asigurate activității tehnicienilor, le preferăm o declarație a președintelui lui Real Madrid, SANTIAGO BERNABEU, referitoare la antrenorul Munoz: „Noi, conducătorii clubului, nu cunoaștem fotbalul, vorbind din punctul de vedere al legilor antrenamentului și conducerii tehnice a unei echipe. Noi avem un an-

ÎN DEZBATERE PROBLEMELE FOTBALULUI ÎN DEZBATERE

sînt proprietare de stadioane, ceea ce reprezintă, din plecare, un mare avantaj.

b) Dintr-o sumară analiză financiară efectuată din pură curiozitate profesională la clubul Petrolul Ploiești am constat că — fără să se bucure în nici un fel de avantajele organizării clubului suporterilor și nici de acelea ale inițiativelor pentru contractarea meciurilor internaționale, a celor amicale și ale unor alte acțiuni care pot aduce fonduri însemnate — clubul Petrolul

în realitate din meciurile de fotbal.

c) La îndemina cluburilor mai există posibilități reale de a sporii încasările prin organizarea unor acțiuni specifice, pornind cu meciurile de sărbătorire ale celor mai vîrstnici jucători, ale celui mai vechi internațional din formație și mergînd pînă la programarea anuală a unor turnee — care pot ajunge tradiționale cu vremea — antrenînd prezența unor formații renumite de peste hotare (folosindu-se, pentru început, calea reciprocității) și din țară.

CUM SĂ PORNIM...

nizarea meciurilor și pînă la propaganda lor, pe patru mari sectoare: a) financiar — corabilitate; b) secretariat — lucrările curente; c) administrativ; d) presă și propagandă.

— SECTORUL TEHNIC — înglobează toți specialiștii clubului și este dirijat de antrenorul (sau directorul) primei echipe. Din sector fac parte antrenorii secunzi ai primei echipe, cei de la tineret (rezerve), cei de la juniori și copii, medicii.

Din acest aparat, secretarul clubului — cu grupul sectorului său — și comitenții sectorului tehnic — sînt salariați. Tot ca salariați permanenți conțeaă medicii, masorii, cizmarii, îngrijitorii terenului etc.

Conducerea trebuie încredințată — după modelul prezentat — unui co-

din, Cappellini, Facchetti — ajunși în prima formație — s-au numărat printre componenții echipelor de juniori de care el se îngrijește, în orele lui libere, fiind cofetar de profesie.

O grijă cu totul specială trebuie acordată clubului suporterilor, constituit ca anexă a principalului club. Președintele acestui club va face parte din comitetul de conducere a clubului și, o dată pe an, adunarea generală a simpatizanților va fi informată asupra activității desfășurate și proiectelor clubului. Adunări informative pot fi organizate și mai des.

Noi neglijăm în mod inadmisibil activitatea de presă și publicitate, auxiliară fără de care nu se mai poate concepe niciăeri intrarea unui club în rîndul cluburilor de renume. Fotografiile echipei, palmaresul și anuarul clubului, trimise în cit mai multe țări ale lumii, mai ales în preajma unor întîlniri internaționale, programele meciurilor, în fine, tot ce ține de această operațiune, care este cunoașterea cit mai largă a clubului, trebuie îndeplinit de sectorul presei din cadrul secretariatului. Se lasă totdeauna pe planul doi efectuarea corespondenței — în principal cu cit mai multe cluburi și, apoi, cu simpatizanții. Nu se poate concepe existența unui veritabil club fără această legătură directă cu zeci și sute de oameni care se interesează de echipele lui. Pircălab, de pildă, primește 30—40 de

trenor care se bucură de întreaga încredere a conducerii clubului, care face bine ce face, care este un profesionist. Munca noastră constă în aceea ca meciul să se dispute la ora programată și în cele mai bune condițiuni, ca bugetul nostru să fie cit mai echilibrat, să încercăm să avem în formație jucătorii cel mai buni, la sugestia antrenorului, se înțelege. Noi sîntem doar amatori în fotbal, doar iubitori ai lui, Munoz este profesionistul, este omul de specialitate. Așa se face că aflăm totdeauna formația numai la megafoanele stadionului”.

Cluburile de fotbal care ar fi tare bine dacă s-ar naște cit mai repede începînd cu categoria A, trebuie să se bucure de la înființare de o pronunțată libertate de acțiune — în cadrul planului general de tonificare a celui mai iubit sport din țara noastră.

Aceasta le-ar permite să utilizeze, spre prosperitatea lor, inepuizabilele resurse locale, să pună în valoare multe idei valoroase, originale, ce vor contribui la fortificarea nucleelor de bază care — cum o dovedește viața — au fost și vor rămîne cluburile de fotbal, dar cluburi în veritabilul sens al cuvintului. Abia din acel moment putem pretinde, realmente, cluburilor „producție” selectă de jucători și, implicit, fotbal de calitate constantă, la nivel internațional.

Eftimie IONESCU